

با توجه به فطری بودن حجاب، ادیان متناسب با شرایط خاص زمان بر حفظ حجاب و پوشش زنان تأکید کرده‌اند...

با توجه به فطری بودن حجاب، ادیان متناسب با شرایط خاص زمان بر حفظ حجاب و پوشش زنان تأکید کرده‌اند. همه ادیان و مذاهب اسلامی و غیر اسلامی به حجاب اهمیت داده و آیات قرآن کریم و روایات ائمه به این مسئله اشاره دارند. به گزارش «شیعه نیوز» به نقل از مهر، زینب مهدی غانم از محققان و پژوهشگران عراقی طی مقاله ای با عنوان فلسفه حجاب در اسلام و ادیان دیگر آورده است: به حجاب در همه مذاهب اسلامی و غیراسلامی اهمیت داده شده است، اما امروز بسیاری از زنان را می بینیم که با وجودی که مذهب آنها اجازه برداشتن حجاب را نداده است اما آنها بی حجاب ظاهر می شوند و این مسئله متأسفانه در کشورهای اسلامی نیز وجود دارد.

وی افزود: باید اعتراف کرد که مسئله حجاب امری ضروری برای پیروان همه مذاهب اسلامی و ادیان دیگر است و هر یک از مذاهب اسلامی و ادیان غیر اسلامی حجاب را مورد توجه قرار داده اند. به طوری که بارها در آیات قرآن کریم به این مسئله اشاره شده است. در سوره احزاب آیات 53 و 59 به این موضوع به وضوح اشاره کرده است.

زینب مهدی غانم با تأکید بر اینکه حجاب به معنای پوشش است و زن باید تمامی بدن به جز کف دستها و چهره اش را بپوشاند یادآور شد: هم اهل تسنن و هم اهل تشیع به این مسئله اهمیت می دهند و روایات بسیاری از ائمه و اولیای خداوند در این زمینه نقل شده و حضرت فاطمه(س) به عنوان زن نمونه و الگوی مسلمانان که رسالت پدرش رسول اکرم(ص) را به عهده داشت اسوه زنان مسلمان به شمار می رود.

این محقق با تأکید بر اینکه حجاب در ادیان دیگر چون یهود و مسیحیت نیز وجود داشته است و قرآن کریم به حجاب در این دو دین نیز اشاره کرده است. حجاب را دارای شرایطی خواند و تصریح کرد: همه مسلمانان این شرایط را پذیرفته و به آن آگاهند. اینکه حجاب همه بدن را به جز کف دستها و صورت بپوشاند.

وی با اشاره به اینکه حجاب از مفاسد اخلاقی و انحرافی در جامعه جلوگیری می کند و منجر به حفظ زن و کرامت انسانی او می شود افزود: حجاب در میان زنان از دیرباز وجود داشته است. در دین یهودیت مسئله حجاب با سختگیریهایی بسیاری همراه بود. اما از آنجا که دین اسلام دین کامل و معتدلی است به حجاب در چارچوب دوری از افراط و تفریط اهمیت داده است.

به گزارش خبرگزاری مهر، با توجه به فطری بودن حجاب ادیان متناسب با فطرت و بر حسب شرایط خاص زمانی حفظ حجاب و پوشش را برای زنان در نظر گرفته اند. شواهد و قوانین در کتب مختلف همه بیانگر این مطلب است که در طول تاریخ حیات بشر در نقاط مختلف جهان به نوع پوشش زن به طور کامل دقت می شد. لباسهای ملی هر کشور نیز نشانگر این مسئله است که حجاب به ملتی خاص اختصاص ندارد بلکه هر ملتی به فراخور شرایط خود از این امر بهره می برند.

در کتاب مقدس یهود پوشاندن موی سر، لزوم پرهیز از زنان فریبکار و بیگانه، نهی از لمس و تماس و واژه چادر، نقاب و برقع آمده است. به عنوان نمونه در مورد عروس یهودا می خوانیم: پس رخت بیوکی را از خویشتن بیرون کرده، برقهی به رو کشیده و خود را در چادری پوشید و به دروازه عینایم که در اره تمنه است بنشست.

در(تلمود) اصلی ترین کتاب فقهی که به گفته ویل دورانت اساس تعلیم و تربیت یهود است نیز بر لزوم پوشاندن سر از نامحرمان، لزوم سکوت زن و پرهیز از هرگونه آرایش برای سایر مردها، پرهیز از نگاه زن به مردان بیگانه، اجتناب از نگاه مرد به زنان نامحرم و لزوم پرهیز از هر امر تحریک آمیز تأکید شده است.

مسیحیت نه تنها احکام شریعت یهود در مورد حجاب را تغییر نداد، بلکه قوانین شدید آن را استمرار بخشید و در برخی موارد قدم را فراتر نهاد و با سختگیری بیشتر وجوب حجاب را مطرح ساخت، زیرا در شریعت یهود تشکیل خانواده و ازدواج امری مقدس می شد و طبق نوشته ویل دورانت در سن بیست سالگی اجباری بود، اما از دیدگاه مسیحیت قرون اولیه تجرد مقدس شمرده می شد.

بنابراین مسیحیت برای از بین بردن زمینه هر گونه تحریک و تهییج، زنان را به صورت شدیدتری به رعایت کامل پوشش و دوری از هرگونه آرایش و تزیین فرا خواند. برابر متون تاریخی چادر و روبند، برای همگان- حتی برای خاتونهاش اشراف- ضروری بود و در اعیاد نیز کسی آن را کنار نمی گذاشت، بلکه با طلا و نقره و پارچه های زربفت آن را تزیین می کردند.